

**Tramarin s.n.c.n, Tramarin Andrea ja Sergio, 20.10.2004
Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-426/04)

(2004/C 314/60)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Tramarin s.n.c, Tramarin Andrea ja Sergio, on nostanut 20.10.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on avvocato Michele Arcangelo Calabrese.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 29.5.2000 päivätyn kirjeen D/53186, S/(00)PI D/672 jäljempänä mainittavin osin
- kumoaa komission 12.7.2000 tekemän päätöksen, jolla vastalauseita esittämättä hyväksyttiin valtiontukijärjestelmä nro 715/99 — Italia — Maan heikosti kehittyneille alueille myönnettävä tuotantotuki
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevan asian kantaja, joka on sama kuin asiassa T-98/04, S.I.M.S.A ym. vastaan komissio, ⁽¹⁾ riitauttaa myös edellä mainitussa asiassa riitautetun valtiontukijärjestelmän nro 715/99 hyväksyvän päätöksen lisäksi päätöksen, joka sen mukaan sisältyi komission 29.5.2000 päivättyyn kirjeeseen, koska siinä on vastattu Italian viranomaisten Brysselissä 16.5.2000 pidetyssä kokouksessa sen yksiköille esittämään ehdotukseen, jolla pyrittiin sisällyttämään Italian lailla nro 488/92 käyttöön otettuun valtiontukijärjestelmään ja sen täytäntöönpanotoimenpiteisiin sellainen siirtymäsäännös, jolla yritettiin estää jatkuvuusongelmat siirryttäessä aiemmasta järjestelmästä uuteen järjestelmään odottaessa sellaisen yritysyöryhmän hakemuksia, jotka eivät vielä olleet hakeneet uuden järjestelmän mukaista tukea, mutta olivat jo aloittaneet investointihankkeen toteuttamisen, kehottamalla Italian viranomaisia peruuttamaan tämän ehdotuksen.

Kantaja vetoaa väitteidensä tueksi seuraaviin rikkomisiin:

- olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu, koska EY 88 artiklan toisessa kohdassa määrättyä virallista tutkintamenettelyä ei ole toimitettu
- EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun

neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽²⁾ 4 artiklan 4 kohdan, 7 artiklan 5 kohdan ja 26 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkominen

- valtiontuen saajien turvaksi säädettyjen menettelyllisten takeiden rikkominen.

Kantaja katsoo, että erityisesti kehoitus peruuttaa ehdotus tai valtiontukijärjestelmää koskevan ehdotuksen osa, jos se on jäsenvaltion hyväksymä, tuottaa saman oikeudellisen vaikutuksen kuin asetuksen N:o 659/99 7 artiklan 5 kohdassa säädetty kielteinen päätös. Tämä on suuri eroavuus, sillä, kun kielteinen päätös tehdään sellaisen menettelyn päätteeksi, jossa asianomaisten turvaksi säädetty menettelylliset takeet on otettu huomioon, jäsenvaltion antaman hyväksymisen jälkeen tehdyllä peruuttamiskehottuksella sallitaan se, että komissio tekee vastustamatta jättämistä koskevia päätöksiä, jotka todellisuudessa ovat sisällöltään kielteisiä, vaikka niitä ei ole tehty kieltäville päätöksille säädettyssä muodossa. Tällöin komissiolle annetaan lisäksi mahdollisuus käsitellä näitä kysymyksiä vastustamatta jättämistä koskevia päätöksiä koskevien julkaisusääntöjen mukaisesti. Tällöin riittää niiden julkaiseminen WEB-sivustoilla, vaikka ne pitäisi virallisen tutkimusmenettelyn aloittamispäätöksinä julkaista kokonaisuudessaan EYVL:ssä ja esittää siinä kehoitus huomautusten esittämiseen, mistä aiheutuu velvollisuus ottaa nämä huomautukset huomioon ennen perustellun kieltävän päätöksen tekemistä.

Kantaja väittää, että 12.7.2000 tehty päätös käsittää samat lainvastaisuudet kuin 29.5.2000 päivätty kirjekin, koska se on päätös, jolla tämä kirje kumoamalla käytännössä toteutetaan edellä mainittujen takeiden rikkominen.

⁽¹⁾ EYVL C 106, 30.4.04, s. 83.

⁽²⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Italian tasavallan 19.10.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-431/04)

(2004/C 314/61)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta (asiamies: valtionasiamies Maurizio Fiorilli) on nostanut 20.10.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission asetuksen N:o 1429/2004 liitteessä I olevassa 103 kohdassa tehdyn selittävän huomautuksen, joka koskee Tocai friulano -nimityksen käytön rajoittamista ajallisesti 31.3.2007 asti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-417/04, Regione Autonoma del Friuli Venezia Giulia vastaan komissio ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu EUVL:ssä.

Gapgemini Nederland B.V:n 15.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-447/04)

(2004/C 314/62)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Gapgemini Nederland B.V, kotipaikka Utrecht (Alankomaat), on nostanut 15.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat M. Meulens ja H. Speyart.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission tekemän, 13.9.2004 päivätyllä kirjeellä kantajalle tiedoksiannetun päätöksen, jolla kantajan tarjouspyyntöön JAI-C3-2003-01 tekemää tarjousta ei hyväksytty;
- kumoaa komission päätöksen allekirjoittaa hankintasopimus toisen tarjouksen tekijän kanssa;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio julkisti 25.6.2003 hankintailmoituksen oikeus- ja sisäasioihin liittyvän laajan tietojärjestelmän kehittämisestä ja asentamisesta koskien SIS II:ta ja VIS:ää. Kantaja teki hankintamenettelyssä tarjouksen. Komissio ilmoitti 13.9.2003 tekemälleen päätöksellä kantajalle, että tämän tarjousta ei hyväksytty ja että hankintasopimus tehdään toisen tarjouksen tekijän kanssa. Samassa kirjeessä komissio ilmoitti kantajalle, ettei se tulisi allekirjoittamaan hankintasopimusta tarjouskilpailun voittajan kanssa ennen kuin kaksi viikkoa oli kulunut kirjeen päivämäärästä. Tätä seurasi kantajan ja komission välinen kirjeenvaihto, jonka kuluessa komissio vahvisti aikomuksensa tehdä hankintasopimus toisen tarjouksen tekijän kanssa. Komissio julkaisi 26.10.2004 lehdistötiedotteen, jossa todettiin, että se oli allekirjoittanut hankintasopimuksen tarjouskilpailun voittajan kanssa.

Kantaja vaatii kanteessaan kumoamaan komission päätökset, joilla hylättiin kantajan tarjous ja päätettiin allekirjoittaa hankintasopimus tarjouskilpailun voittajan kanssa. Kantajan tarjouksen hylkäämistä koskevan päätöksen kumoamiseksi kantaja vetoaa neuvoston asetuksen N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ (varainhoitoasetus) ja varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen soveltamissäännöistä annetun komission asetuksen N:o 2342/2002 ⁽²⁾ väitettyyn rikkomiseen. Tältä osin kantaja väittää, että komission valitsema menetelmä tarjoushinnan arvioimiseksi on epätavallinen siltä osin kuin se ei perustu suunnitelman kiinteään hintaan vaan pikemminkin kunkin nimenomaisen tarjouksen tekijän tarjoaman hinnan ja alhaisimman tarjotun hinnan väliseen hintojen suhteeseen, joka laskettiin kunkin suunnitelmaan sisältyvän 15 yksittäisen kohdan osalta, jotka kaikki ovat painoarvoltaan samanlaisia, vaikka nämä kohdat vaihtelevatkin laajuudeltaan suuresti. Kantajan mukaan tällaisen menetelmän käyttäminen ei johtanut oikeaan ja kohtuulliseen lopputulokseen. Kantaja väittää lisäksi, että komissio ei reagoinut tarjouskilpailun voittajan tarjouksessa olleisiin epätavallisen alhaisiin hintoihin, ei ottanut huomioon kantajan toimittamaa oikaisua eikä hylännyt tarjouskilpailun voittajan tarjousta huolimatta siitä, että se ei täyttänyt teknisiä vaatimuksia. Kantaja väittää myös, että komissio laiminlöi ”parasta hinta-laatusuhdetta” koskevaa periaatetta, koska hankintasopimuksen kokonaisarvo on tarjouskilpailun voittajan osalta korkeampi kuin kantajan.

Päätöksen, jonka mukaan hankintasopimus allekirjoitetaan tarjouskilpailun voittajan kanssa, kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi kantaja väittää, että tehdessään kyseisen päätöksen komissio vei tarkoituksellisesti kantajalta tehokkaan oikeussuojakeinon. Kantaja vetoaa tältä osin myös EY 230 artiklan rikkomiseen väittäen, että kun komissio ilmoitti kantajalle, että se odottaisi ainoastaan kaksi viikkoa ennen hankintasopimuksen allekirjoittamista tarjouskilpailun voittajan kanssa, se tosiasiaa lyhensi sitä kahden kuukauden pituista aikaa, joka kyseisessä artiklassa on määrätty kanteen vireille panemiseksi. Lopuksi kantaja väittää, että komissio rikkoi neuvoston asetuksen N:o 1605/2002 103 artiklaa jättämällä keskeyttämättä menettelyn, joka johti päätökseen hankintasopimuksen allekirjoittamisesta, vaikka kantaja oli kirjeissään kiinnittänyt komission huomiota mahdollisiin väärinkäytöksiin hankintamenettelyssä.

⁽¹⁾ EYVL L 248, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 357, s. 1.